C/2024/1810

29.2.2024

Teate avaldamine veinisektoris kasutatava nimetuse tootespetsifikaadi standardmuudatuse heakskiitmise kohta vastavalt komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2019/33 artikli 17 lõigetele 2 ja 3

(C/2024/1810)

Käesolev teade avaldatakse vastavalt komisjoni delegeeritud määruse (EL) 2019/33 artikli 17 lõikele 5 ([1]).

STANDARDMUUDATUSE HEAKSKIITMISE TEADE

„Grignan-les-Adhémar“

PDO-FR-A0929-AM03

Teate esitamise kuupäev: 7.12.2023

HEAKSKIIDETUD MUUDATUSE KIRJELDUS JA PÕHJUSED

1. Geograafiline piirkond ja vahetus läheduses asuv piirkond

Nimetusega „Grignan-Lès-Adhémar“ hõlmatud veini tootespetsifikaadi I peatükki on täiendatud muudatusteta IV punkti „Piirkonnad, kus eri toimingud tehakse“ alapunktides 1 „Geograafiline piirkond“ ja 3 „Vahetus läheduses asuv piirkond“, et lisada viide ametliku geograafiaseadustiku 2023. aasta redaktsioonile.

See redaktsiooniline muudatus võimaldab viidata geograafilisele piirkonnale INSEE avaldatud ametliku geograafilise koodi 2023. aastal kehtinud redaktsiooni järgi ja tagada geograafilise piirkonna õigusliku määratlemise.

Koonddokumendis on selle viitega täiendatud punkte „Geograafiline piirkond“ ja „Lisatingimused – vahetus läheduses asuv piirkond“.

2. Piiritletud kasvatusalade kogupindala

Nimetusega „Grignan-Lès-Adhémar“ hõlmatud veini tootespetsifikaadi I peatükki on täiendatud muudatusteta IV punkti „Piirkonnad, kus eri toimingud tehakse“ alapunktis 2 „Piiritletud kasvatusalade kogupindala“, et muuta kuupäeva, millal pädev riiklik asutus geograafilise tootmispiirkonna piiritletud kasvatusalade kogupindala muudatuse heaks kiitis. Kasvatusala piiritlemise eesmärk on määrata kindlaks geograafiline tootmispiirkond, mille maatükid on sobivad asjaomase kaitstud päritolunimetusega toote tootmiseks. Geograafilise piirkonna ulatust ei muudetud.

See muudatus ei mõjuta koonddokumendis esitatud teavet.

3. Üleminekumeetmed

Tootespetsifikaadi I peatüki XI punkti „Üleminekumeetmed“ on täiendatud, et lisada pärast kasvatusalade piiritlemise läbivaatamist üleminekumeede, võimaldamaks ettevõtjatele, kelle maatükid on istutatud enne läbivaatamise kuupäeva ja mis on päritolunimetusega hõlmatud piiritletud kasvatusalade kogupindalast välja jäetud, õigust saada päritolunimetus hiljemalt kuni 2053. koristusaastani (kaasa arvatud), tingimusel et nad vastavad tootespetsifikaadi muudele sätetele.

See muudatus ei mõjuta koonddokumendis esitatud teavet.

4. Viited kontrolliasutusele

Tootespetsifikaadi III peatüki II punkti „Viide kontrolliasutusele“ on muudetud, näitamaks, et spetsifikaadi järgimist kontrollitakse INAO järelevalve all heakskiidetud kontrollikava alusel.

See täpsustus ei mõjuta koonddokumendis esitatud teavet.

([1]) ELT L 9, 11.1.2019, lk 2.

KOONDDOKUMENT

1. **Nimetus(ed)**

Grignan-les-Adhémar

2. **Geograafilise tähise tüüp**

KPN – kaitstud päritolunimetus

3. **Viinamarjasaaduste kategooriad**

1. Vein

4. **Veini(de) kirjeldus**

1. Analüütiline kirjeldus

LÜHIKIRJELDUS

Päritolunimetusega „Grignan-les-Adhémar“ veinid on vaiksed veinid, mis jagunevad punasteks, roosadeks ja valgeteks veinideks. Punaste veinide puhul on minimaalne naturaalne alkoholisisaldus 12 mahuprotsenti ning valgete ja roosade veinide puhul 11,5 mahuprotsenti.

Veinide fermenteeritavate suhkrute (glükoos ja fruktoos) sisaldus pärast kääritamist on:

— valgetel ja roosadel veinidel: 4 g/l

— punastel veinidel, mille naturaalne alkoholisisaldus on kuni 14 mahuprotsenti: 3 g/l

— punastel veinidel, mille naturaalne alkoholisisaldus on üle 14 mahuprotsendi: 4 g/l

Villimisetapis on veinide lenduvate hapete sisaldus:

— punaste veinide puhul 18,37 milliekvivalenti liitri kohta; – valgete ja roosade veinide puhul 14,28 milliekvivalenti liitri kohta.

— Villimisetapis on punastel veinidel:

polüfenoolide kogusisaldus (DO 280 nm) vähemalt 40;

värviomadused (DO 420 nm + DO 520 nm + DO 620 nm) üle 5;

maksimaalne õunhappesisaldus 0,4 g/l.

Pärast rikastamist ei tohi veinide üldalkoholisisaldus ületada 13 mahuprotsenti.

Muude analüütiliste kriteeriumide puhul järgitakse Euroopa Liidu õigusnormides kindlaks määratud väärtusi.

Üldised analüütilised omadused	
Maksimaalne üldalkoholisisaldus (mahuprotsentides)	
Minimaalne tegelik alkoholisisaldus (mahuprotsentides)	
Minimaalne üldhappesus	
Maksimaalne lenduvate hapete sisaldus (milliekvivalentides liitri kohta)	
Maksimaalne vääveldioksiidi üldsisaldus (milligrammides liitri kohta)	

2. Veinide organoleptiline kirjeldus

LÜHIKIRJELDUS

Tänu kõigi nende toodete organoleptilistele omadustele kuuluvad need Rhône'i jõe oru veinide suurde perre, kui mullad ja viinamarjasordid on sarnased.

Punased veinid on siiski ainulaadsed ning seda eelkõige tänu viinamarjasordile 'Grenache N', mis istutatakse siin küpsuspiirile ning mis annab veinidele peenust, puuviljast elegantsi ja täidlust. Sort 'Syrah N' täiendab segu, et tagada tanniinine tekstuur, intensiivne värv ning peened taime- ja lillelõhnad. Neid punaseid veine võib juua noorena ja neil on hea säilimispotentsiaal, mille annab sordi 'Syrah N' suur osakaal selle Rhône'i jõe oru viinamarjaistanduste lõunaosa kontrollitud päritolunimetuse puhul.

Roosad veinid, mis saadakse pressimisel või *saignée*-meetodil (marjadest oma raskusjõul välja imbuv mahl eraldatakse), on puuviljased ja elegantsed ning nende värvus ulatub kahvaturoosast helepunaseni. Suus on need värsked ja pehmed, nendes on ülekaalus punaste marjade aroomid.

Valged veinid valmistatakse segust, millesse pannakse ühelt poolt niisuguseid lõunapoolseid sorte nagu 'Bourboulenc B', 'Grenache B' ja 'Clairette B' ning teiselt poolt selliseid põhjapoolsemaid sorte nagu 'Marsanne B', 'Roussanne B' või 'Viognier B'. Säärane sordivalik pakub palju kombinatsioone ja annab kuivi valgeid veine, millel on keerukas aroomibukett (lille-, puuvilja- ja mineraaliaroomid) ning hapukas maitse, mida suus tasakaalustab alati nende täidlus.

Üldised analüütilised omadused	
Maksimaalne üldalkoholisisaldus (mahuprotsentides)	
Minimaalne tegelik alkoholisisaldus (mahuprotsentides)	
Minimaalne üldhappesus	
Maksimaalne lenduvate hapete sisaldus (milliekvivalentides liitri kohta)	
Maksimaalne vääveldioksiidi üldsisaldus (milligrammides liitri kohta)	

5. **Veinivalmistustavad**

5.1. *Veinivalmistuse eritavad*

1) Viljelustava

Istutustihedus

— Viinapuude minimaalne istutustihedus on 4 000 puud hektari kohta. Puuridade maksimaalne vahekaugus on 2,50 meetrit.

– Samas reas olevate viinapuude tüvede vahemaa ei või olla väiksem kui 1 meeter ja suurem kui 1,50 meetrit.

Viinapuude lõikamise nõuded

Üldsätted

— Viinapuud lõigatakse lühikeseks (lehtrikujuliselt või Royat' nöörpuu vormis), nii et igal viinapuul oleks kuni 12 punga.

— Royat' nöörpuu kujunemise ajal, mis on piiratud kahe aastaga, on lubatud Guyot' vorm.

— Alates 1. augustist 2022 istutatud maatükkidel ei tohi nöörpuu kõrgus ületada 70 cm.

Erisätted

— Sorte 'Viognier B' ja 'Syrah N' võib lõigata ka üheõlalise Guyot' vormi meetodil, kusjuures pikal võrsel võib olla kuni kümme punga ja lühikesel võrsel kuni kaks punga.

Toestamisreeglid

Sortide 'Marsanne B', 'Marselan N', 'Roussanne B', 'Syrah N' ja 'Viognier B' puhul on toestamine kohustuslik ning seda vähemalt ühe kandva trossi ja ühe tõstvate trosside tasandiga (viljelustehnika „raamidel“).

Niisutamine võib olla lubatud.

2) Veinivalmistuse eritavad

— Substraktiivsed rikastamistehnoloogiad on punaste veinide puhul lubatud, tingimusel et rikastamisaste ei ületa 10 %.

— Roosade veinide puhul on lubatud veini valmistamise käigus kasutada aktiivsütt kas üksi või valmistisse segatuna üksnes pressitud virde puhul ning osakaalus, mis võib olla kuni 20 % veini kogusest, mida asjaomane ettevõtja on sellel koristusperioodil valmistanud.

Lisaks eespool esitatud sätetele tuleb veinivalmistustavade puhul järgida kohustusi, mis on kehtestatud liidu tasandil ning maaelu ja merekalapüügi seadustikuga (code rural et de la pêche maritime).

5.2. *Maksimaalne saagikus*

58 hektoliitrit hektari kohta

6. **Määratletud geograafiline piirkond**

Viinamarjade korjamine ja pressimine ning veini valmistamine toimub 2023. aasta ametliku geograafilise koodi alusel Drôme'i departemangu järgmiste kommuunide territooriumil:

Allan, La Baume-de-Transit, Chamaret, Chantemerle-lès-Grignan, Châteauneuf-du-Rhône, Clansayes, Colonzelle, Donzère, La Garde-Adhémar, Les Granges-Gontardes, Grignan, Malataverne, Montségur-sur-Lauzon, Réauville, Roche-Saint-Secret-Béconne, Roussas, Saint-Paul-Trois-Châteaux, Saint-Restitut, Salles-sous-Bois, Solérieux, Valaurie.

7. **Veiniviinamarjasordid**

Bourboulenc B - Doucillon blanc

Carignan N

Cinsaut N - Cinsault

Clairette B

Grenache N

Grenache blanc B

Marsanne B

Marselan N

Mourvèdre N - Monastrell

Roussanne B

Syrah N - Shiraz

Viognier B

8. **Seos(t)e kirjeldus**

8.1. *Loodus- ja inimtegurid, mis aitavad luua seost*

Seost väljendavate looduslike tegurite kirjeldus

Nimetuse „Grignan-les-Adhémar" geograafiline piirkond asub Drôme Provençale'i piirkonna südames, mis tähistab üleminekuterritooriumi ning praeguse Dauphiné ja Comtat', Keskmassiivi ja Alpide eelmäestiku ristumiskohta. See asub Rhône'i jõe vasakkaldal, Montélimarist lõunas ja Bollène'ist põhjas, La Drôme'i departemangus ning hõlmab 21 kommuuni territooriumi, mis jääb läänes asuva Rhône'i jõe ja ida pool paikneva Enclave des Papesi vahele. Reljeef on vaheldumisi tasane ja künklik, kuid kõrgus merepinnast ei ole kuigi kõrge, keskmiselt 200 meetrit.

Kogu geograafilise piirkonna aluspind koosneb peamiselt keskmise miotseeni moodustistest. See tähendab, et idas (Grignani ja Colonzelle'i kommuunid) on merglised liivad ja lubjaliivast astangutega mergel, mida nimetatakse Grignani mergliks. Keskmel jätkuvad need keskmise miotseeni setted liiva ja Valréas' kollaka liivakiviga (Saffres). Nendest on moodustunud kerged liivmullad, mis on erineva sügavusega ja mineraalainevaesed.

Lõunas eristub La Baume-de-Transit' kommuun Würmi terrasside poolest, mille mullad on kivised savilubjakivimullad, mida on siia kandnud Aygues'i jõgi, samas kui läänes asuvad Rhône'i jõeterrassid.

Põhjas toetuvad vanemad jõeterrassid lubjakiviküngastele, mis sulgevad Rhône'i jõe oru ja on osaliselt kaetud nende nõlvadelt pärit karbonaatkivimitega. Need toiteainevaese ja kehva mullaga piirkonnad moodustasid gariigiala (Bois des Mattes). Aastatel 1960–1970, st suhteliselt hiljuti toodi siia sisse viinamarjakasvatus.

Selle territooriumi üldine kliima tähistab piiri kahe kliimatüübi vahel. See on vahemerelist tüüpi, mis muutub rohkem või vähem, kui liikuda selle piirkonna põhjaosa poole, mis langeb kokku oliivipuu ja sordi 'Grenache N' kasvatusala põhjapiiriga.

Sademete hulk on ebaühtlane, aasta keskmine jääb vahemikku 700 – 1 000 mm.

Maheda temperatuuri aasta keskmine on 13 °C, kusjuures päikesepaistet on palju, umbes 2 500 tundi aastas. Sagedased tuuled (eriti mistraal) muudavad viinapuude kasvatamiseks kasutatavad mäenõlvad tihti veel põuasemaks.

Lisaks on selles kliimas kontinentaalsete mõjude nüansse, mis on tingitud Rhône'i jõe orgu piiravast künkaahelikust ja avalduvad karmimate talvedena.

Viinamarjaistanduste paiknemine kliimatüüpide piiril tähendab seda, et olukorrad konkreetsetes kohtades erinevad väga palju, olenedes kõrgusest ja reljeefist.

Seost väljendavate inimtegurite kirjeldus

Kohalike viinamarjaistanduste maineka ajaloo üks peamisi sündmusi on vaieldamatult ühe tähtsa viinamarjakasvatusfarmi avastamine 1983. aastal selle piirkonna keskmes, Donzère'i kommuunis paljude Rooma varemete hulgast, mis annavad tunnistust sellest, et siinses piirkonnas kasvatati viinamarju ja valmistati veini juba tollal.

Alates antiikajast, mil see viinamarjaistandus rajati, on see olnud kogu aeg õitsval järjel. 1850. aastal ulatus selle kogupindala 2 500 hektarini. Nii nagu teisi Prantsusmaa viinamarjaistandusi, on ka seda siiski rängalt mõjutanud 1885. aasta viinapuutäide kriis. Hoolimata viinapuude kasvatamise suhtelisest taandumisest, seadis väike tuumik dünaamilisi ja piirkonna veinivalmistustavadele ustavaid viinamarjakasvatajaid eesmärgiks kvaliteetse viinamarja kasvatuse.

Nii esitati 1962. aastal riiklikule päritolu- ja kvaliteediinstituudile (Institut national de l'origine et de la qualité) taotlus tunnustada selle piirkonna veine mpv-kvaliteetveinidena „Coteaux du Tricastin".

See taotlus rahuldati ametlikult 13. märtsi 1964. aasta määrusega, milles on sätestatud nende veinide tootmise tingimused.

Kümme aastat hiljem täpsustasid tootjad oma sordivalikut vastavalt viinamarjakasvatuse olukordadele, kohandasid ja parandasid tootmismeetodeid ning saavutasid 27. juulil 1973 tunnustamise kontrollitud päritolunimetusena.

Aastatel 1970–1980 hoogustus viinamarjaistanduste rajamine taas ning aastatel 1976–1983 kasvas toodang kiiresti 53 000 hektoliitrilt 78 000 hektoliitrile.

Kontrollitud päritolunimetus „Coteaux du Tricastin" muudeti nimetuseks „Grignan-les-Adhémar" – mida tootjad olid juba ammu soovinud – ametlikult 16. novembri 2010. aasta dekreediga.

2010. aastal võtsid viinamarjaistandused enda alla 2 600 hektarit ning nende keskmine toodang oli 55 000 hektoliitrit, mis jagunes umbes 40 individuaalkeldri ja 12 ühistukeldri vahel. Kontrollitud päritolunimetusega „Grignan-les-Adhémar" veine on kõigis kolmes värvuses, kuigi enamik toodangust on punased veinid, ligikaudu 75 % 2008. aastal toodetud kogusest.

Hiljutised istandused kalduvad järk-järgult arendama kuivade valgete veinide tootmist, mis ka 2008. aastal moodustasid 7 % kogutoodangust.

8.2. *Põhjuslikud seosed*

Dauphiné ja Provence'i vahel, Rhône'i jõe vasakkaldal rajati viinamarjaistandused, millele tulevad kasuks Drôme Provençale'i vahemerelised mõjud. Viinamarjaistandused koosnevad viinamarjasortidest, mis on sageli lõunapoolsed, asuvad küpsuspiiril ning milles väljendub eriline ainulaadsus tänu sellele, et tootjad, kes eelistavad keskmist kõrgust ja kõige päikselisemaid kohti, on kasvatanud neid põliselt.

Asjaolu, et need viinamarjaistandused ja eriti veinivalmistamise oskusteave on väga iidsed, ulatudes Rooma-eelse Galliani, on tõendatud tänu antiikmaailma ühe vanima veinivilla avastamisele.

Seda oskusteavet on ajaloo kestel edasi antud kogu hõimu Tricastini territooriumil ning tootjate põlvkonnad on suutnud viinamarjaistandusi hoolimata suurtest ohtudest säilitada. Nendest ohtudest tõi viinapuutäi levik kaasa selle, et tekkisid tootjate ametiühingud, kes tulid selle peale, et määrata kindlaks ühised reeglid, mis võimaldavad arendada kvaliteetset toodangut.

Koostöö edenemist on soodustanud nendest viinamarjaistandustest pärit veinide järkjärguline tunnustamine mpn-kvaliteetveinina ja seejärel kontrollitud päritolunimetusega „Coteaux du Tricastin“ ajal, mil nõudlusega seotud nõuded võisid siiski õigustada pigem toodangu suurendamist kui keskendumist päritoluga seotud kvaliteedile.

Kõik veinid on saadud viinamarjadest, mis on kasvatatud hoolikalt valitud maatükkidel, ning on toiteainetevaese, sageli vett hästi läbilaskva ja sooja mullaga maatükkidele istutatud mitme sordi segud. Nimetatud omadused annavad punastele veinidele nende omapära, need veinid on pehmed, puuviljased ja samas tanniinised; kuivadel valgetel veinidel, mis on tüüpilised Vahemere veinid, on tänu nendele omadustele ulatuslik aroomipalett; roosad veinid sarnanevad punaste veinidega: need on pehmed ja puuviljased.

Nende maine kvaliteet ja maine on juba ammusest ajast tuntud, kuigi veinide identiteet on aegade jooksul muutunud. See tulenes ebatäpsetest nimedest, mis tähistasid konkreetset kommuuni või piirkonda.

Nii muudeti 2010. aastal pärast seda, kui tootjad olid juba mitu aastat varem avaldanud selleks soovi, kontrollitud päritolunimetus ära „Grignan-les-Adhémariks“, mis keskendub taas seosele piirkonna geograafilise keskme ja Grignani kommuuni veinide vahel, mille ajalugu on seotud Adhémar de Grignani perekonnaga. Grignani krahv François de Castellane Adhémar, kes valitses Provence'i 17. sajandil ja oli alates 1669. aastast Madame de Sévigné tütre abikaasa, aitas kaasa sellele, et tema perekonna nimi ja Grignani kommuuni nimi oleksid teineteisest lahutamatud.

Faujas de Saint-Fondsi 1781. aastal kirjutatud teoses „Histoire naturelle de la province de Dauphiné“ („Dauphiné provintsi looduslugu“) on kõneldud mainekatest veinidest, mis on tuntud „Donzère'i veinide“ nime all ja mida toodeti samanimelises kommuunis: „kõige tuntumad alad on Roussettes, Suel, Figerasse ja Javalin, mis moodustavad mitmeid mäenõlvu ulatusega ligikaudu pool ljööd ning mullaga, kus on tohutult kive ja ümmargusi kivikesi“. Tagapool on lisatud: „Les Grès' tasandikul […] toodetakse ka häid veine, samuti Opplilias's, Borillonis ja Lerminas's, mille veini tuleb segada Les Grès' veinidega.“ Veel edasi lugedes saame teada, et need veinid on juba tunnustatud ja hinnatud väljaspool geograafilist piirkonda ning mõnikord palju kaugemalgi: „Donzère'i veine eksporditakse Pariisi, Lyoni, Grenoble'isse, Velaysse ja Vivarais'sse; need ei karda merereisi, sest neid on saadetud Konstantinoopolisse, mis on õnnestunud väga hästi.“ Samas raamatus leiab autor, et sel ajal istutatud sordid ('Clairette', 'Picardan', 'Rosani') „annavad suurepärase valge veini“.

1896. aastal asetati Allanis Château-Bizardis asuvat viinamarjaistandust tutvustavas materjalis Allani, Roussas' ja La Garde-Adhémari kommuunist pärit veinid samale pulgale teiste veinidega, mida nimetatakse „selle“ Côte du Rhône'i veinideks. Allani kommuuni veine on nimetatud ka Jullieni Prantsusmaa viinamarjaistanduste teatmikus „Topographie des vignobles français“ (1822). Autor paigutab need kohe pärast veine „Ermitage“ ja „Côte-Rôtie“. G. Foex mainib oma viinamarjakasvatust käsitlevas traktaadis „Traité de viticulture“ (1895) leheküljel 811 Allani viinamarjaistandusi ning tõmbab paralleele sealt pärit veini ja „Châteauneuf-du-Pape'i“ veini vahele.

Kontrollitud päritolunimetuse geograafiline kese Grignani kommuun, mida on nende viinamarjaistanduste ajalooga seoses väga sageli nimetatud, on saavutanud taas oma tuntuse veinivalmistamise alal tänu tootjate jõupingutustele kvaliteedi saavutamisel. See kajastub eelkõige paljudes seal toimuvates üritustes ja selles, et on loodud kaitstud päritolunimetusega „Grignan-les-Adhémar“ veinide maja.

9. **Muud olulised tingimused (pakendamine, märgistamine, muud nõuded)**

Vahetus läheduses asuv piirkond

Õigusraamistik:

riiklikud õigusaktid

Lisatingimuse liik:

Määratletud geograafilises piirkonnas tootmisega seonduv erand

Tingimuse kirjeldus:

Vahetus läheduses asuv piirkond, mille suhtes kohaldatakse erandit seoses veini pressimise ja valmistamisega, koosneb 2023. aasta ametliku geograafilise koodi põhjal järgmistest kommuunidest:

— Ardèche'i departemang: Alba-la-Romaine, Aubignas, Bidon, Bourg-Saint-Andéol, Gras, Larnas, Ruoms, Saint-Just-d'Ardèche, Saint-Marcel-d'Ardèche, Saint-Martin-d'Ardèche, Saint-Montan, Saint-Remèze, Saint-Thomé, Le Teil, Valvignières, Viviers.

— La Drôme'i departemang: Aleyrac, Arpavon, Aubres, La Bégude-de-Mazenc, Bouchet, Châteauneuf-de-Bordette, Condorcet, Curnier, Dieulefit, Espeluche, Eyroles, Eyzahut, Mirabel-aux-Baronnies, Montaulieu, Montboucher-sur-Jabron, Montbrison-sur-Lez, Montélimar, Montjoux, Montjoyer, Nyons, Le Pègue, Piégon, Pierrelatte, Les Pilles, Le Poët-Laval, Pont-de-Barret, Portes-en-Valdaine, Puygiron, Rochebaudin, Rochefort-en-Valdaine, Rochegude, Rousset-les-Vignes, Saint-Ferréol-Trente-Pas, Saint-Gervais-sur-Roubion, Sainte-Jalle, Saint-Maurice-sur-Eygues, Saint-Pantaléon-les-Vignes, Salettes, Souspierre, Suze-la-Rousse, Taulignan, Teyssières, La Touche, Tulette, Valouse, Venterol, Vesc, Vinsobres.

— Le Gardi departemang: Pont-Saint-Esprit, Saint-Paulet-de-Caisson.

— Vaucluse'i departemang: Bollène, Buisson, Cairanne, Entrechaux, Faucon, Gigondas, Grillon, Lagarde-Paréol, Lamotte-du-Rhône, Lapalud, Mondragon, Mornas, Puyméras, Rasteau, Richerenches, Roaix, Sablet, Saint-Marcellin-lès-Vaison, Saint-Romain-en-Viennois, Saint-Roman-de-Malegarde, Sainte-Cécile-les-Vignes, Séguret, Travaillan, Vacqueyras, Vaison-la-Romaine, Valréas, Villedieu, Violès, Visan.

Märgistus

Õigusraamistik:

riiklikud õigusaktid

Lisatingimuse liik:

märgistamisega seotud lisasätted

Tingimuse kirjeldus:

Kontrollitud päritolunimetusega veinide märgistusel võib osutada suuremale geograafilisele üksusele „Vignobles de la Vallée du Rhône" (Rhône'i oru viinamarjakasvatusala) vastavalt tingimustele, mis on sätestatud asjaomaste kaitse- ja haldusasutuste vahel sõlmitud kokkuleppes.

Link tootespetsifikaadile

https://info.agriculture.gouv.fr/gedei/site/bo-agri/document_administratif-f57bb70c-e0a8-44c0-bc75-3aeca81c658d